

Λίγο πριν τα 19του, ο «Βενιαμίν» της οικογενείας ήρθε, ως συνήθως, φουριόζος ένα απόγευμα. Φουριόζος και επικλητικά απαιτητικός.

- Θα με πας μέχρι το μετρό;

- Για πού το βάλεις;

- Ακρόπολη και πέριξ...

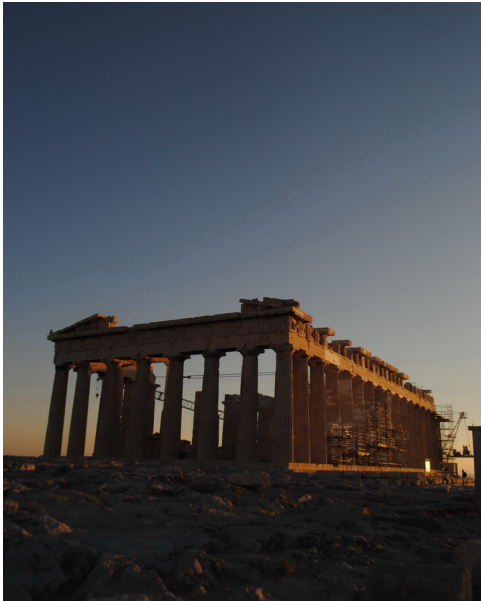
- Φύγαμεκαι πού'σαι ...σαν γυρίσεις ...γράψε κι ένα κομματάκι.☐

Βέβαια του πήρε λίγες μέρες να το γράψει, όχι γιατί το πάλευε, αλλά διότι είχε, υποθέτω, άλλες προτεραιότητες.

Ακολούθως, το παραθέτω αυτούσιο, ανέγγιχτο με μερικές από τις δικές του εικόνες.

Με την μαθηματικά βέβαιη κατατομία, που αναπόφευκτα κουβαλά ο πρώτος μήνας του φθινοπώρου βρέθηκα να αναρριχώμαι στα σκαλιά του βράχου της Ακρόπολης. Μεσημέρι.
Βήμα αργό (κατάλοιπο του θέρους). Ύφος

προβληματισμένο. Δέος προδιαγεγραμμένο.

Το πέρασμα από τα Αναφιώτικα, για μια ζωντανή αίσθηση κυκλαδίτικου αέρα ακολουθεί ένας πεζόδρομος, με θέα το ναό του Ηφαίστου. Από τα επιβλητικά νεοκλασσικά που κοσμούν την άκρη του δρόμου, ακούστηκαν επίμονα κακαρίσματα που κάθε άλλο παρά σε κάποια πυργοδέσποινα της Πλάκας ανήκαν. Μάλιστα! κότες και κοκόρια, κακάριζαν ευτυχισμένα στη σκιά του βράχου, αποκαθιστώντας με το δικό τους τρόπο τις σύγχρονες βιασμένες ισορροπίες μας.

Στην είσοδο του πρώτου αρχαιολογικού χώρου που λειτούργησε στην Ελλάδα, η διαδικασία έκδοσης του εισιτηρίου γίνεται πιο επίπονη λόγω των άκομφων ουρλιαχτών παρευρισκόμενων Ιταλών τουριστών. Αξέχαστες στιγμές. Η mama χάνει το παιδί και το παιδί τη μάνα. Οι εξ Ιταλίας μαμάδες, έφεραν τα βλαστάρια τους να θαυμάσουν το αρχαίο κάλος. Τα πιτσιρίκια δεν αντέξαν απ'τη συγκίνηση, έσκουζαν, τρέχανε, χοροπηδάγανε και οι μαμάδες έβαζαν κι αυτές ακατανόητου περιεχομένου κραυγές, προφανώς για να τα κουλαντρίσουν. Οι μπαμπάδες απ'την άλλη, να ωρύονται αορίστως ατενίζοντας το κενό. Παρέλαβα το μηδενικής αξίας εισιτήριο μου, καθ'ότι για σπουδαστές κλασσικών σπουδών και σπουδαστές εξωτερικού η είσοδος είναι δωρεάν και βρέθηκα, προσπερνώντας το Ηρώδειο, στα Προπύλαια. Ο πρόσφατα αποκατεστημένος ναός Ιωνικού ρυθμού της Αθηνάς Νίκης σε συνδυασμό με τα επιβλητικά δωρικά προπύλαια προετοίμαζαν τον επισκέπτη για τη συνέχεια.

Στο βάθος, σαν καθραρισμένος από τις δωρικές κολώνες των προπυλαίων φαίνεται ο Παρθενώνας. Μεγαλοπρεπής, αντάξιος της φήμης του, στέκει ακόμα εκεί, προσφέροντας γοητεία στην πόλη της Αθήνας. Γοητεία που πηγάζει όχι μόνο από αρχιτεκτονική άποψη, αλλά και ιστορική, καθ'ότι αποτέλεσε μήλον της έριδος για δεκάδες λαούς, με κορωνίδα τους κατοίκους του Ηνωμένου Βασιλείου. Γότθοι, Γάλλοι, Ρωμαίοι, Βενετοί, Τούρκοι αλλά και Έλληνες απογύμνωσαν, κατακρεούργησαν το παγκόσμιο σύμβολο της Δημοκρατίας και του πολιτισμού, άλλοτε από άγνοια, άλλοτε από συμφέρον, άλλωτε απλώς διότι αποτέλεσε παράπλευρη απώλεια. Ακρωτηριάστηκαν βίαια το κτίσμα και η ιδέα που εκείνο πρέσβευε, στο όνομα της θρησκείας, του φανατισμού και της μισαλλοδοξίας.

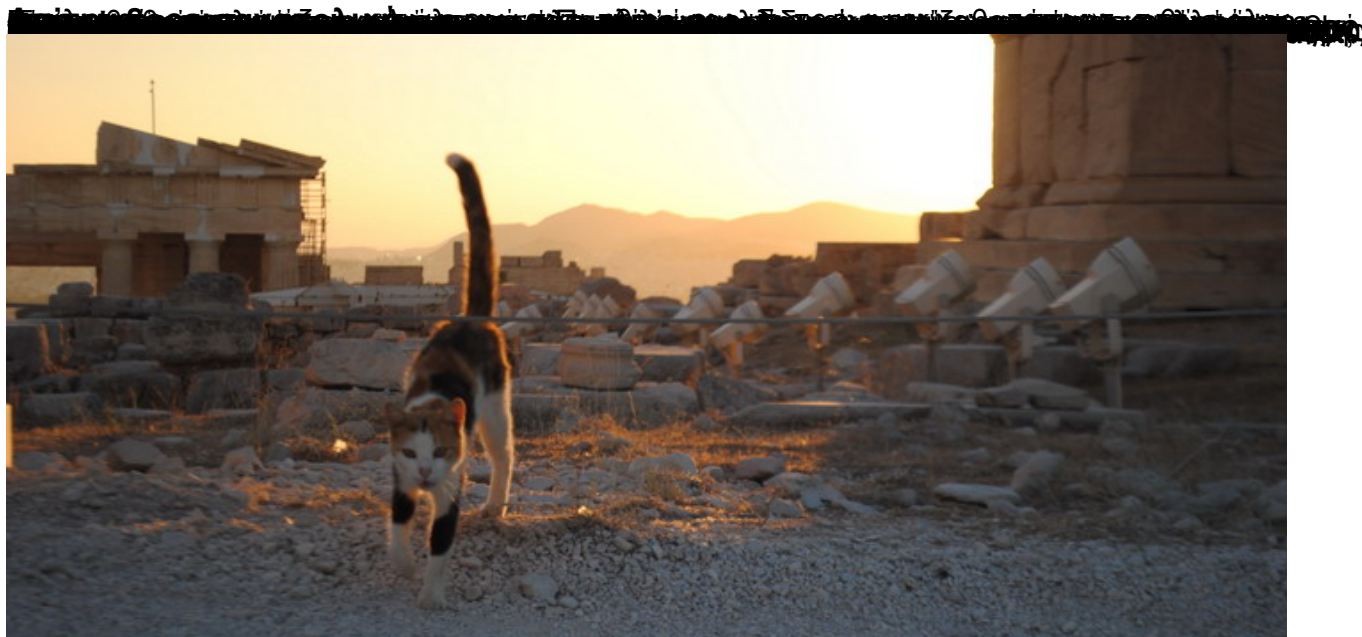

Μπορεί λόγω των καταστροφών αυτών να έχασε ο Παρθενώνας με τους αιώνες την πρωταρχική του αρχιτεκτονική αξία, μα σχεδόν καρμικά απέκτησε κάτι πιο πολύτιμο. Σαν σύμβολο πολιτισμού, παραμένει ανέπαφος, σε α ντίθεση με την κτιριακή του κατάσταση η οποία μπορεί να υστερεί σε ακεραιότητα, μα υπερτερεί σε γοητεία. Ακόμα και σαν ερείπιο ο Παρθενώνας συγκινεί. Να τρέφει άραγε τον εγωισμό του ανθρώπου, η ερείπωση βαρυσήμαντων ειδώλων;

Τον ρεμβασμό μου για το μνημείο που ίσα - ίσα φαίνεται μέσα από τις σκαλωσιές και τις σιδερένιες διακλαδώσεις των συνεργείων, παρεμποδίζουν άτσαλα οι φωνές ενός

εργαζόμενου του χώρου. Με όπλα την έμφυτη αγένειά του και μια μεταλλική σφυρίχτρα ουρλιάζει και κατευθύνεται προς το μέρος ενός σχιστομάτη τουρίστα από την Άπω ανατολή που αποφάσισε να ισορροπίσει στο χείλος των τειχών. Θα ήθελε ο ατυχής, να θαυμάσει είτε το καινούργιο μουσείο της Ακρόπολης, ή το νεοκλασσικό του «κύριου» Άκη μας στην Διονυσίου Αρεοπαγείου. Μην τα πολυλογώ. Στο σημείο που ο μεταμελημένος Γιαπωνέζος (;) κοιτάει με ντροπή το χώμα και είναι έτοιμος να κατευθυνθεί μακριά από τα ουρλιαχτά, ένας Έλληνας ξεκινά λογομαχία με τον επιστάτη. Τι ευφάνταστο... Μα τι μπρίο, τι ατάκες, τι επιχειρηματολογία! Πού βρίσκομαι τέλος πάντων. Στο βράχο της Ακρόπολης ή σε κάποιο πάνελ τηλεοπτικής εκπομπής; Το ματς λήγει ένα - μηδέν και τις εντυπώσεις κερδίζει ο δίκαιος ομόγλωσσος επισκέπτης ο οποίος συνέστησε στον εργαζόμενο να χρησιμοποιεί ευγενέστερες μεθόδους.

Ενα γάτο στην Ακρόπολη, ένα από τα μέρη της Ακρόπολης, στην Αθήνα, Ελλάδα, 09.09.2012